

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν

Ἱερωνύμου τοῦ Νέου
τοῦ Καππαδόκου,
τοῦ ἐν Αἰγίνῃ διαλάμπαντος
(1883-1966)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου

Ἑκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἑλλάδος
Ἀθῆναι 2017

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἱερωνύμου τοῦ Νέου
τοῦ Καππαδόκου,
τοῦ ἐν Αἰγίνῃ διαλάμπαντος
(1883-1966)

Ἡ ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου.
Ἔργον τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας».
Μάϊος 2017, Φυλὴ Ἀττικῆς.
Διαστάσεις πρωτοτύπου: 50 x 70 ἐκ.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ὁσίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἱερωνύμου τοῦ Νέου
τοῦ Καππαδόκου,
τοῦ ἐν Αἰγίνῃ διαλάμπαντος
(1883-1966)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου

Ποιηθεῖσα, Χάριτι Θεία,
ὕπὸ ἐλαχίστου Διακόνου
† Ὡ. κ' Φ. Κ.

Ἑκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις, Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 2017ῳ

Γενική ἄποψις τῆς Παλαιᾶς Καρβάλης
μὲ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Γενική ἄποψις τοῦ Γκιόρεμε στὴν Καππαδοκία.

Ἀφιέρωσις

Εἰς τὰς
«Λησμονημένας Πατρίδας»
τῆς Ἀγιοτόκου καὶ Εὐάνδρου
Μικρᾶς Ἀσίας

Αἱ ἑπτὰ Ἐκκλησίαι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας

Ἐφεσος (Ἀποκ. β' 1-7)· Σμύρνη (Ἀποκ. β' 8-11)· Πέργαμος (Ἀποκ. β' 12-17)·
Θυάτειρα (Ἀποκ. β' 18-29)· Σάρδεις (Ἀποκ. γ' 1-6)·
Φιλαδέλφεια (Ἀποκ. γ' 7-13)· Λαοδίκεια (Ἀποκ. γ' 14-22).

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι

† 7η Ἰουνίου 2017 ἐκ. ἡμ., Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου

Ἡ ἱερὰ Εἰκὼν
τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Αἰγίνῃ
καὶ ἡ ἱερὰ Λειψανοθήκη Αὐτοῦ,
κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
τῆς Διακηρύξεως τῆς Ἀγιότητος Αὐτοῦ.

3.10.2014 ἐκ. ἡμ.

Περιεχόμενα

σελ. ζ'	Α φιέρωσις.
σελ. ια'	Σ υνοδική Πραῖξις Ἀγιοκατατάξεως.
σελ. ιγ'	Χ ρονολόγιον.
σελ. ιζ'	Π ροοιμιάζοντες.
σελ. 1-18	Τ ερὰ Α κολουθία. ● Μικρὸς Ἑσπερινός. ● Μέγας Ἑσπερινός. ● Ὅρθρος. ● Θεία Λειτουργία. ● Μεγαλυνάριον. ● Δίστιχα.
σελ. 19	Ἐ πίμετρον. ● Εὐαγγέλιον Ὅρθρου. ● Απόστολος Λειτουργίας. ● Εὐαγγέλιον Λειτουργίας.
σελ. 22	Ε ὐχαριστίες.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
κ. Καλλίνικος, ὑπογράφων τὴν
Συνοδικὴν Πρᾶξιν Ἀγιοκατατάξεως
(3.10.2014 ἐκ. ἡμ.).

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Μακαριωτάτου
ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Αἰγίνῃ

Τοὺς τῆς εὐαγγελικῆς τελειότητος, σπουδῇ ἀγία καὶ ἀρετῶν συντονία, διανύσαντας τρίβον καὶ ἑαυτοὺς ἀναλώσαντας ἔργῳ ἐμπράκτω τε καὶ πράξει ἐλλόγῳ ἐν τῇ ὑπακοῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ ἀντιταξαμένους τῷ κοσμοκράτορι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ νικήσαντας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μαρτυρήσαντας τὴν καλὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν πίστιν κρατύναντας, τὴν τε Ἑκκλησίαν στηρίζαντας καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς λαμπρύναντας, καὶ τοῖς ἐνδόξοις αὐτῶν μαρτυρίοις κηρύξαντας καὶ ἔτι κηρύττοντας, ὅτι Αὐτῆς οὐδὲ πύλαι ἄδου κατισχύσουσι, δύνανται, ἱεραῖς μνήμαις καὶ ἑορταῖς, συνάξεσί τε καὶ πανηγύρεσι σεμνύνειν καὶ τιμᾶν καὶ ἐπαινεῖν ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐλάβομεν, τοῦτο πιστεύοντες ὅτι ὁ τιμῶν Κύριον τιμᾷ καὶ Ἅγιον, ὁ δὲ ἀτιμάζων Ἅγιον ἀτιμάζει καὶ τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην, ὡς κάλλιστα διδάσκει ὁ τῆς Σαλαμῖνος Ἐπιφάνιος· ἔτι δέ, εἰς τὴν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἰκεσίαν τούτους ἐπικαλεῖσθαι, τοῦ δι' αὐτῶν, ἡγουν διὰ τῆς μεσιτείας αὐτῶν, ἵλεων ἡμῖν γενέσθαι Αὐτόν, καὶ λύτρον ἡμῖν τῶν πταισμάτων δοθῆναι.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιούτοις ἐξέχουσιν ἀγιότητος προτερήμασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπολιτεύσατο καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπιγείου αὐτοῦ ἀναστροφῆς διεκέκριτο, ὁ ἐκ τῆς Ἀγιοτόκου Καππαδοκίας, καὶ δὴ ἐκ Καρβάλης τῆς κώμης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰκονίου ὁρμώμενος, καὶ ἐν τῆς Αἰγίνης τῇ νήσῳ διαπρέψας, ὁ Γέρων Ἱερώνυμος, κατὰ κόσμον Βασίλειος Ἀποστολίδης, ἔχων παιδιόθεν τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ἔφεσιν καὶ ἀποταξάμενος γνησίως τοῖς βιοτικοῖς πράγμασι καὶ τῆς σοφίας ταῖς χάρισι διαλάμψας, χρηματίσας δὲ τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας ἐν διδαχαῖς κήρυξ θεόσοφος καὶ διδάσκαλος, καταρτίσας τὸ λογικὸν ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς χαλεποῖς χρόνοις τῆς ἐκ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀποστασίας καὶ ὑπερμαχήσας ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς πατροπαραδότου πίστεως ἄχρι γήρατος, ἕως οὗ καὶ τὸν βίον αὐτοῦ τῇ γ' Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ καὶ ἑκτοῦ σωτηρίου ἔτους ἐτελεύτησε, θεμελιωθείσης δ' οὕτω περὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς Ὁσίου καὶ Θαυματουργοῦ, καὶ τιμηθέντος ἅμα τῇ ἐκδημῖᾳ αὐτοῦ δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ

εισηγήσεως ἐξέθεσε καὶ συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κύριος Γερόντιος, περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου Γέροντος ἐν τῇ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν χορεία διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτοῦ βιοτὴν καὶ πολιτείαν, τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀτρύτους αὐτοῦ ἀγῶνας καὶ καμάτους, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθείσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα, πλήρη εὐωδίας πνευματικῆς, ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἡσυχαστηρίῳ, ἔνθα ὁ μακάριος ἠσκήτευσεν καὶ ἐτάφη, ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης φυλάσσονται καὶ εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν πρὸς ἀγιασμόν αὐτῶν τίθενται, καὶ ὅτι θαυμάτων παρεκτικά ταῦτα ὁ Κύριος ἀνέδειξεν, ἔγνωμεν συνωδὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θεοῖς Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἀγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προρρήθεις ἀοίδιμος Γέρων Ἱερώνυμος ὁ ἐν Αἰγίνῃ, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστεῖαις τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ᾠσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραίρόμενος τῇ γ' Ὀκτωβρίου, ἐν ἣ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἀγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἀγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσιν.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου.

Ἐβεβαιώθη ἐν Αἰγίνῃ,
ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ,
κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, τῇ τρίτῃ.

Ακριβὲς φωτοαντίγραφον
Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς

Μαραθῶνος Φώτιος

† ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Χρονολόγιον

- 1883** Γέννησις στήν κωμόπολι Γκέλβερι (Ἀρχαία Καρβάλη) τῆς Καππαδοκίας, στήν Μικρά Ἀσία.
- Κατὰ κόσμον Βασίλειος Αποστολίδης, τέταρτο τέκνο τῶν εὐσεβῶν Ἀνέστη καὶ Ἐλισάβετ (σύνολο τέκνων ἑξι: τρεῖς υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες).
 - Ἐγκύκλιος μόρφωσις στήν γενέτειρά του.
 - Ἐκδηλα πνευματικὰ σημεῖα· προωρισμένος γιὰ μία ζωὴ ἀφιερωμένη πλήρως στὸν Θεό.
 - Ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν ἑπτὰ ἐτῶν στὸ Ἀναλόγιο.
 - Στὴν πνευματικὴ του πορεία-ὠρίμανσι ἔχει ὡς Ὁδηγοὺς τοὺς Γέροντας - Ἀσκητὰς Μισαήλ καὶ Ἰωάννην, ἐγγάμους μὲν, ἀλλὰ ὄντως Θεοφόρους.
- 1912** Χειροτονεῖται Διάκονος (3ῃ Ἰουλίου).
- Προσκύνημα στοὺς Ἁγίους Τόπους.
 - Παραμένει μερικοὺς μῆνες στήν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου Ποταμοῦ, διακονῶν ὡς Γραμματεὺς.
 - Ἐκεῖ συναντᾶται καὶ συνδέεται πνευματικὰ μὲ τὸν Πόντιο Μοναχὸ Γ. Ἀναστάσιο, κατόπιν Ἀρσένιο καὶ μετέπειτα συνασκητὴ τοῦ Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Σπηλαιώτου στὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐπίσης δὲ γνωρίζει τὴν Μοναχὴ Εὐπραξία, ἀδελφὴν τοῦ Γ. Ἀναστασίου, ἀργότερα Διακονήτριά του στήν Αἴγινα.
- 1912** Ἐπιστρέφει στήν πατρίδα του καὶ μεταβαίνει στήν Κωνσταντινούπολι, ἐπὶ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ' (Ὀκτώβριος).
- Δὲν δέχεται νὰ χειροτονηθῇ Ἱερεὺς καὶ διορίζεται στὸ Πατριαρχεῖο, ὅπου διακονεῖ ἐπὶ δέκα ἔτη.
 - Ζῇ μὲ ἄσκησι καὶ προσευχή, τελεῖ Ἀγρυπνίες, κηρύττει καὶ δραστηριοποιεῖται στήν φιλανθρωπία, ἀσκῶν μεγάλη ἐπιρροὴν στὸν εὐσεβῆ Λαὸ τοῦ Θεοῦ.
- 1922** Μικρασιατικὴ Καταστροφή.
- Ἔρχεται στήν Ἑλλάδα (Σεπτέμβριος).
- 1923** Διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, ὡς Διάκονος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Νήσου Αἰγίνης.

- **Ε**κεῖ γνωρίζεται καὶ συνάπτει βαθειὰ καὶ μακροχρόνια φιλία μὲ τὸν Ἀρχιμανδρίτη Παντελεήμονα Φωστίνη (κατόπιν Μητροπολίτην Καρυστίας καὶ μετὰ Χίου) καὶ συνεργάζεται μαζί του στὸ ποιμαντικὸ ἔργο.

- **Α**νύστακτη φροντίδα γιὰ τὸ νεοσύστατο «Νοσοκομειακὸ Ἄσυλο Αἰγίνης», ἀνεγείρει Ἱερὸ Ναὸ εἰς αὐτό, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Αἰγίνης / Ζακύνθου, ἐκτενὲς φιλανθρωπικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο μὲ κέντρο τὸ Νοσοκομεῖο καὶ ἡ φήμη του ἀπλώνεται.

1923 **Χ**ειροτονεῖται, αἰφνιδίως καὶ παρὰ τὴν θέλησί του, εἰς Πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καρυστίας Παντελεήμονος Φωστίνη καὶ χειροθετεῖται Ἀρχιμανδρίτης, ὡς καὶ Πνευματικὸς (29η Αὐγούστου).

- **Σ**τὴν τεσσαρακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς Χειροτονίας του (ἀρχὰς Ὀκτωβρίου), ἐνῶ λειτουργεῖ βλέπει φοβερὸ ὄραμα-ἀποκάλυψι: τὰ Τίμια Δῶρα, τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου, νὰ εἶναι σὲ μορφή σαρκὸς καὶ αἵματος!

- **Σ**υγκλονίζεται καὶ ἀποφασίζει νὰ παύσῃ νὰ λειτουργῇ, συνεχίζει ὅμως νὰ ἱεουργῇ μέχρις ἐξευρέσεως νέου Ἐφημερίου.

1923 **Ε**πισκέπτεται γιὰ πρώτη φορὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

- **Γ**νωρίζει τὸν Ἡγούμενο τῆς Σιμωνόπετρας Ἀρχιμανδρίτη Ἱερώνυμο († 1957), συνδέεται καὶ διατηρεῖ μαζί του ἐπικοινωνία.

- **Σ**τὸ ἐξῆς, ἐπισκέπτεται κατ' ἔτος τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας, σκέπτεται νὰ μονάσῃ ἐκεῖ καὶ συνεχῶς προετοιμάζεται γιὰ τὴν μετάβασιν καὶ παραμονὴν του στὸν ἱερὸ Ἄθωνα.

1923 **Κ**εῖρεται Μεγαλόσχημος Μοναχός, ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου, στὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Γερασίμου στὴν Αἶγινα, πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Τριάδος - Ἁγίου Νεκταρίου, λαμβάνων τὸ ὄνομα Ἱερώνυμος (13η Δεκεμβρίου).

1924 **Ο** ἐξάδελφός του π. Κοσμᾶς ἀναλαμβάνει τὴν ἐφημερία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

- **Ο** Ἅγιος παύει μὲν νὰ λειτουργῇ, συνεχίζει ὅμως νὰ Διακονῇ στὸν Ναὸ (ψάλλει, κηρύττει), καὶ τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς στοργικὸς καὶ θεοφόρος Πατέρας, Πνευματικὸς, Ὁδηγός, «Γέροντας», μὲ μεγάλη φήμη.

- **Α**ναδεικνύεται ὡς ἀσυμβίβαστος Ἀσκητῆς-Ἠσυχαστῆς

καὶ ταυτοχρόνως ἀθόρυβος, δραστήριος, ἀκάματος κοινωνικὸς ἐργάτης.

1927 Ἐγγράφεται στὸ Μοναχολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσολεοντίσσης, στὴν Αἶγινα.

● **Ἡ** Μοναχὴ Γ. Εὐπραξία (περ. 35 ἐτῶν), ἀδελφὴ τοῦ Γέροντος Ἀρσενίου, ἔρχεται στὴν Αἶγινα, ἀλλὰ δὲν παραμένει ἐκεῖ μονίμως.

1930 Διορισμὸς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ὡς Ἀντιπροσώπου αὐτοῦ στὸ Νοσοκομεῖο Αἰγίνης.

● **Ἀ**νάθεσις ὑπὸ τοῦ Αὐτοῦ τῆς Ἡγουμενίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσολεοντίσσης, (Ἰανουάριος).

● **Ἀ**νακηρύσσεται Μέγας Εὐεργέτης τοῦ Νοσοκομείου Αἰγίνης, λόγω τῆς πολυσχιδοῦς καὶ καρποφόρου δράσεώς του εἰς αὐτό, μὲ κέντρο τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου (14 / 27η Μαρτίου).

● **Ἀ**δεία τοῦ Αὐτοῦ, γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, ἔρχεται στὴν Ἀθήνα κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα καὶ κηρύττει στὴν Μητρόπολι, προσελκύων μεγάλο ἀκροατήριο μὲ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα.

1930 ἐ. «Ἀνοδος» πνευματικὴ συνεχῆς, θεοπτικὲς ἐμπειρίες, κατανυκτικὴ-ἡσυχαστικὴ-καρδιακὴ προσευχή, καθοδήγησις στὴν γνησίᾳ ἐν Χριστῷ Ζωῇ ἰδίως νέων καὶ νεανίδων στὴν Αἶγινα.

● **Δ**ημιουργία μικροῦ Ἡσυχαστηρίου, μὲ Ναῦδριο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στὸ ἄκρον τῆς πόλεως Αἰγίνης, προκειμένου νὰ ἐγκατασταθῇ ἡ Μοναχὴ Γ. Εὐπραξία.

1942 Ὑποβάλλει, στὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη Ὑδρας-Σπετσῶν-Αἰγίνης Προκόπιον († 1965), τὴν παραίτησί του ἀπὸ τὴν Διακονίαν του στὸ Νοσοκομεῖο καὶ τὸν Ἅγιο Διονύσιο, προσχωρῶν στὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο (24η Αὐγούστου), καὶ ἀποσύρεται στὸ Ἡσυχαστήριό του.

1945 Ἀτύχημα ἀπὸ τὴν ἔκρηξι βλήματος.

● **Τ**ραυματίζεται βαρύντατα, μεταφέρεται στὸ Νοσοκομεῖο, χάνει τὸ ἀριστερὸ χέρι του καὶ τὴν ἀκοή του (18η Αὐγούστου).

1946 Διὰ Θαύματος τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ἀποκαθίσταται ἡ ἀκοή του (Τρίτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς).

- **Α**πὸ εὐγνωμοσύνη καὶ γιὰ παλαιότερο Θαῦμα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγίων, ἀνεγείρει πλησίον τοῦ Ἑσυχαστηρίου του τὸν ὠραῖο Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, μέχρι σήμερα ἐνοριακὸ Ναὸ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Αἴγινα, ὅπου ἐκκλησιάζεται καὶ ψάλλει μέχρι τοῦ 1951.

1946 ἐ. **Ἡ** σημαντικώτερη περίοδος τῆς ζωῆς του.

- **Ε**γκαθίσταται μονίμως πλέον στὸ Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

- **Ε**γκαταλείπει τὸ Ὅραμά του γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

- **Α**ποδεσμεύεται πλήρως ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο, περιορίζει τὶς δραστηριότητές του, ἀφοσιώνεται στὴν κατανυκτικὴ προσευχή, τὴν Ἑξομολόγησι, τὴν καθοδήγησι καὶ παραγορία τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, στὴν εὐποιᾶ-ἐλεημοσύνη.

- **Ε**κδηλώνονται τὰ μεγάλα καὶ πλούσια Χαρίσματά του: διορατικό, προορατικό, θαυματουργικό, παρακλήσεως.

1964 - 1966 **Ἐ**μφανίζονται ἔντονα, ἐπίμονα καὶ συνεχῶς αὐξανόμενα τὰ σημεῖα τῆς ὑπερκοπώσεως καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἐπισφαλοῦς ὑγείας του.

1966 **Χ**ειροτερεύουν τὰ συμπτώματα (θέρος) καὶ μεταφέρεται στὴν Ἀθήνα, στὸ Νοσοκομεῖο «Ἀλεξάνδρα», ὅπου διαγιγνώσκεται καρκίνος πνευμόνων.

- **Μ**εταφέρεται σὲ οἰκία πνευματικοῦ τέκνου του στὴν Ἀθήνα, ὅπου παραμένει μέχρι τέλους.

- **Υ**ποφέρει πολὺ, ὑπομένει ἀγογγύστως καὶ βιώνει ἐκστατικές καταστάσεις.

- **Π**ρολέγει τὴν ἡμέρα τῆς ἐξόδου του (27η Σεπτεμβρίου, Δευτέρα).

1966 † **Κ**οίμησις: 3/16η Ὀκτωβρίου 1966, Κυριακή, 12:33' μεσημβρ.

- **Ε**ξόδιος Ἀκολουθία, Ταφή: **Δ**ευτέρα, 4/17η Ὀκτωβρίου 1966, στὸ Ἑσυχαστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Αἴγινα, στὸν τάφο, τὸν ὁποῖο εἶχε ὁ ἴδιος προετοιμάσει, στὴν νότια πλευρὰ τοῦ Ναυδρίου.

- 17:30': Τὸ ἱερὸν Σκῆνος κατέρχεται στὸ μνήμα.

- **Ε**ἶχε προηγηθῇ τὸ πρωῒ Θεία Λειτουργία καὶ στὴν Ἑξόδιο Ἀκολουθία ἐχοροστάτησε ὁ τότε Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Διαυλείας Ἀκάκιος, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, μὲ τὴν συμμετοχὴ ἀρκετῶν Ἱερέων.

Προοιμιάζοντες

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα! Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

Μὲ βαθεῖα ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας μας καὶ εἰλικρινῇ ὁμολογία τῆς πολυειδοῦς ἀνεπάρκειάς μας, φιλολογικῆς-ὑμνογραφικῆς-ποιητικῆς, διευκρινίζουμε ταπεινὰ τὰ ἐξῆς.

* * *

Κατεβλήθη ἐπὶ τούτῳ προσπάθεια, ὥστε τὰ ἱερὰ κείμενα τῆς παρούσης Ἀκολουθίας, ὅπως καὶ τὰ κείμενα ἄλλων προσφάτων ἐργασιῶν μας,

- νὰ διατηρήσουν μὲν πῶς τὴν ἀρχαιοπρέπεια τοῦ ὕφους, προκειμένου νὰ μὴν διακοπῇ ἡ συνέχεια τῆς Ὑμνογραφικῆς Παραδόσεώς μας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως

- νὰ εἶναι ἀπλούστερά πῶς καὶ περισσότερο προσεγγίσιμα στὸν σύγχρονό μας ἀναγνώστη-ἀκροατή, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἐξοικειωμένος μὲ τὴν διαχρονικὴ γλωσσικὴ μας Παράδοσι.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἀρχῆς αὐτῆς,

- λέξεις καὶ φράσεις λίαν ἀρχαιοπρεπεῖς καὶ συντακτικὰ σχήματα βαρύντατα ἔως καὶ ἀκατανόητα ἔχουν ἐπιμελῶς ἀποφευχθῇ.

* * *

Μία διευκρίνισις.

Ἐσχάτως παρατηρεῖται ἡ αὐξανομένη τάσις νὰ ἐφαρμόζεται στοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ὑμνοὺς τὸ σύστημα τῆς διπλῆς στίξεως, βάσει τῆς δεοντολογίας τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων, δηλαδὴ οἱ στίχοι χωρίζονται μὲ ἀστερίσκους, διατηρουμένων παραλλήλως τῶν σημείων στίξεως, ὅπου τὸ νόημα ἀπαιτεῖ τοῦτο.

Ἄν καὶ αὕτῃ ἡ διπλῇ στίξις εἶναι βεβαίως ὀρθὴ κατὰ τὰ ἄλλα, προετιμήσαμε στὴν παρούσα Ἱερὰ Ἀκολουθία κατὰ κανόνα τὴν ἀπλῇ στίξι, δηλαδὴ ἀποφεύγεται ἡ συνήθης στίξις βάσει τοῦ νοήματος, ἡ δὲ ἀλλαγὴ στίχου ἐμφαίνεται μόνο μὲ τὰ συνήθη σημεῖα στίξεως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως: κόμμα, ἄνω τελεία, κάτω τελεία, θαυμαστικό, ἐρωτηματικό.

Προεκρίθη ἡ πρακτικὴ αὕτῃ γιὰ δύο λόγους:

- ἡ πληθὺς τῶν ἀστερίσκων, διατηρουμένης καὶ τῆς πληθύος τῶν σημείων στίξεως, ἐπιβαρύνει πολὺ τὰ κείμενα ἐξ ἐπόψεως ὀπτικῆς.

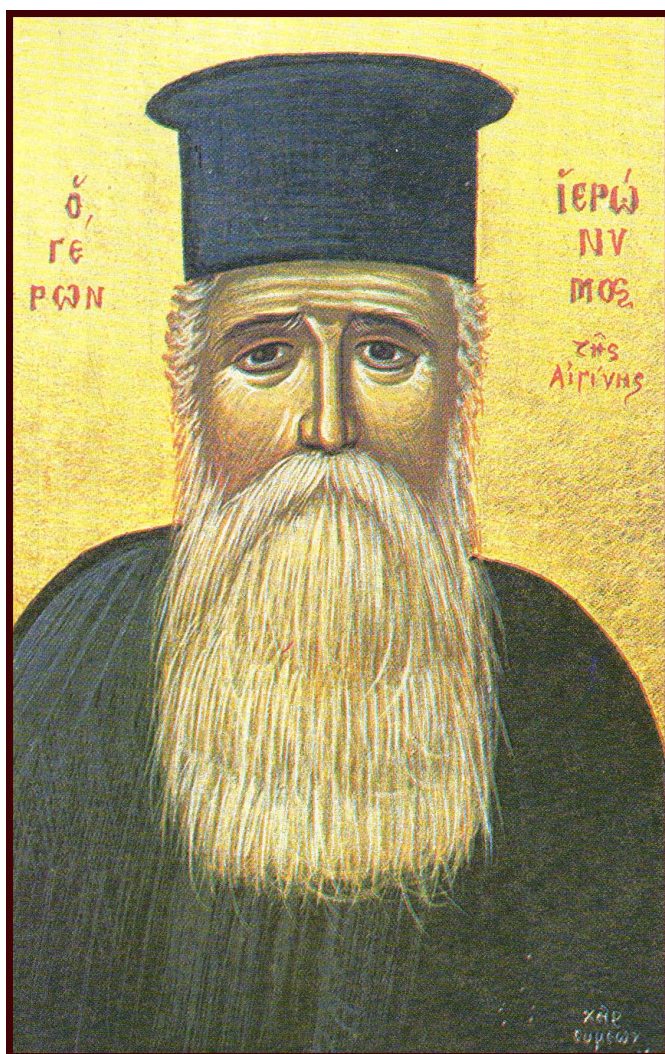
- ἡ Ἀρχή, τὴν ὁποία ἐξεθέσαμε προηγουμένως, μᾶς ὡδήγησε στὴν συντακτικὴ ἀπλούστευσι τῶν κειμένων, ὥστε νὰ μὴν ἀπαιτοῦνται κατὰ κανόνα ὅλα τὰ σημεῖα στίξεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀλλαγὴ τῶν στίχων ἔχει ἐπιδιωχθῇ ἐπιμελῶς ἢ νὰ κλείνῃ νοήματα ἢ νὰ μὴν περιπλέκῃ συντακτικὰ καὶ νοηματικὰ τὸν Ὑμνο.

Ἀλλωστε, ἡ πρακτικὴ αὕτῃ, δηλαδὴ τῆς ἀποφυγῆς κατὰ κανόνα πάντων τῶν σημείων στίξεως, διατηρουμένων μόνον στὴν ἀλλαγὴ στίχου, εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνος μὲ τὴν ἔντυπη Ὑμνογραφικὴ Παράδοσί μας.

15ῃ Ἰουνίου 2017 ἐκ. ἡμ.
† Ἀγίου Γλυκερίου
τοῦ Ὁμολογητοῦ

Ὁ πονήσας καὶ ποιήσας,
Ἐλάχιστος Διάκονος
† ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.

Διὰ χειρὸς Κυπρίου
Ἀρχιμανδρίτου π. Συμεῶνος Συμεοῦ.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου,
τοῦ Νέου τοῦ Καππαδόκου,
τοῦ ἐν Αἰγίνῃ διαλάμπαντος
(† 3.10.1966 ἐκ. ἡμ.)
Ψαλλομένη τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ Σου.

Αἰγίνης Ἀσκητὴν νεόφυτον
ὕμνήσωμεν· εὐῶδες γὰρ τὸ
ἄνθος, καὶ ἀγιάζον πάντας· Ἱε-
ρώνυμον Καππαδοκίας θεῖον γό-
νον, καὶ τῶν Πιστῶν στήριγμα,
διακρατήσαντα Γνησίας Παρα-
δόσεις.

Λειψάνων Σου τὴν Θήκην
ἀσπαζόμεθα· ἐκβλύζει γὰρ ἰά-
σεις, καὶ κατευνάζει πάθη· Ἱε-
ρώνυμε τῶν Ὁρθοδόξων νέον
κλέος, καὶ τῶν Γνησίων δόξα,
ὡς καλῶς ἀρνησάμενος τῶν
Λατίνων τὴν πλάνην.

Ποιμένων ἀνεδείχθης Χάριτι

ὑπόδειγμα· ἀσκήσει γὰρ συντό-
νῳ, καρδίαν Σου ἐκάθηρας· Ἱε-
ρώνυμε ὡς τῶν Πατέρων ὁμό-
τροπος, ἐδείχθης ἐπ' ἐσχάτων,
καὶ τῆς Αἰγίνης ἔρεισμα, σὺν
θείῳ Νεκταρίῳ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Αἰγίνης τὸν γλυκασμόν, Καπ-
παδοκίας τὸν φωστῆρα, τὸ
νέον τῆς Ἑλλάδος ἐγκαλλώπι-
σμα· τῶν Πατέρων τὸ ἐκτύπω-
μα, καὶ τῆς Ἀκτίστου Χάριτος
δοχεῖον, πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου γενόμενον· Ἱερώνυμον
λέγω, Γνησίων τὸ καύχημα, νῦν
πάντες γεραίρομεν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰστῶμεν Στίχους γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φῶς ἐξ Ἀνατολῶν, ἐφάνης ἐν Ἑλλάδι, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει, πεσόντας ἐν τῇ πλάνῃ, Καλανδαρίου Δύσεως.

Στίχ α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πράξειςιν ὑψωθείς, εἰς θεῖαν Θεωρίαν, καὶ φερωνύμως ζήσας, λιμὴν Σὺ ἀνεδείχθης, Γνησίων καταφύγιον.

Στίχ β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Αἴγινα Σὲ τιμᾷ, Ἀσία Σὲ γεραίρει, Πατέρα θεοφόρον, Λειψάνων Σου τὴν Θήκην, τιμᾷ τὴν χαριτόβρυτον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάναγνε Μαριάμ, Ἱερώνυμε Πάτερ, τῶν Εὐσεβῶν χορείας, στηρίζοιτε ἀπαύστως Γνησίῳ τῷ φρονήματι.

* * *

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Καθίσματος Α' τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἑξ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἱερώνυμε Ὅσιε, Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, τῶν Ποιμένων πρότυπον, ἱερώτατον· Σὺ γὰρ ἐβίωσας ἄριστα, Τριάδος τῇ Χάριτι, τῶν Πατέρων Διδαχάς, καὶ ἐφώτισας ἅπαντας, τοὺς τιμῶντάς Σε, τοῦ ἐμμένειν Γνησίᾳ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀρνεῖσθαι Καινοτόμων, τὸ Καλανδάριον Δύσεως.

Ἱερώνυμε Ὅσιε, Καππαδόκων τὸ βλάστημα, καὶ Αἰγίνης κλέϊσμα, Σὲ γεραίρομεν· ὅτι ἀσκήσει διέλαμψας, ἐν κόσμῳ θεσπέσιε, καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ,

τῇ ψυχῇ Σου ἐνώκησεν, Ἦν διένειμας, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ καὶ ζητοῦσι, μεσιτείαν Σου πρὸς Κτίστην, ἐν Γνησιότητι Πίστεως.

Ἱερώνυμε Ὅσιε, φερωνύμως διήνυσας, τῶν ἀγώνων διάυλον, καὶ ἀσκήσεως· καὶ Ἠσυχίας τὰ σκάμματα, γενναίῳ φρονήματι, ταπεινώσει δὲ ψυχῆς, καὶ πραότητι πνεύματος· καὶ ἐστήριξας, ἐν Γνησίῳ Φρονήματι καὶ Πίστει, εὐσεβούντων τὰς καρδίας, Καινοτομίας ἀπέχεσθαι.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πῶς Σε νῦν τιμήσωμεν Ὅσιε·
ἐν ᾧδαίς, ὅτι ἐν Σοὶ ἐδοξάσθη
ὁ Χριστός· ἐν φωτί, ὅτι ὁ βίος
Σου ἐξέλαμψε λαμπρῶς· Ἀγγέ-
λους ἐμιμήθης ἀγγελόμορφε·
ὑψώθης θεωρία τε καὶ πράξεις·
Ποιμὴν ἐδείχθης φιλεύσπλαγ-
χνος, καὶ πρόμαχος Ἱερώνυ-
με, τῆς Πίστεως καὶ Πατρῶων
Παραδόσεων.

Πῶς Σε νῦν ὑμνήσωμεν Ἄγιε·
ὅτι Σέ, ὑμνολογοῦσι τῶν Ἀγγέ-
λων οἱ Χοροί, καὶ ἐν Σοὶ προ-
καθαρθέντι κατεσκήνωσε Χρι-
στός· Πατέρων πολιτείαν μιμη-
σάμενος, τὰς τούτων Παρα-
δόσεις ἠκολούθησας· Αἰγίνης
Νήσου ἀγλάϊσμα, καὶ ἔρεισμα
Ἱερώνυμε, προστάτεψε Ὁρθο-
δόξων τὰ συστήματα.

Πῶς Σε νῦν καλέσωμεν Ὅσιε·
Κιβωτόν, ὅτι ἐτήρεις τῶν Πα-
τέρων Διδαχάς· Ζηλωτήν, ὅτι
ἐνθέρμως Σὺ ἠγάπησας Χρι-
στόν· Πατέρα, φιλοστόργως
τὸν ποιμάναντα· Ἀστέρα δια-
λάμποντα ἐν θαύμασιν· Αἰγί-
νης τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῆς Δύ-
σεως Καλανδάριον, ἐκρίψαν-
τα Ἱερώνυμε μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν Ἑσυχαστῶν τὴν δόξαν,
καὶ Καππαδοκίας τὸ ἄνθος, τι-
μῶμέν Σε Ἱερώνυμε· προσευχῇ
γὰρ ἐμπόνῳ, τὸν νοῦν ἐκκαθά-
ρας, θεόπτης Σὺ γέγονας· ποι-
μάνας σοφῶς, τῶν Πιστῶν τὰς
Χορείας, τοῦ Χριστοῦ μιμητῆς
Πάτερ ἀναδέδειξαι. Γνησίῳ Φρο-
νήματι, τὴν πλάνην ἠρνήθης
τῶν Καινοτόμων. Καὶ νῦν στή-
ριξον ἐν τῇ Πίστει, τῶν Ἀπο-
στόλων τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ
φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη,
καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε-
στράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς,
σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ
ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς
προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός,
διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν
ὑπόστασιν· διὸ τέλειον Αὐτὸν
Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον,
ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολο-
γοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
ὃν ἰκέτεψε Μήτηρ ἀνύμφευτε,
ἐλεθηῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

γ' 1-9.

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη
κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ·

Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς
σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει
αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πι-
στοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ε' 15-23, ζ' 1-3.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ.

Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ
τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ
σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει
τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα
κρίσιν ἀνυπόκριτον·

Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα·

Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει
δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas.

Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ
εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·

Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζai.

Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὥς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς.

Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς·

Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·

Ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου, Ὃς ἐξετάσει ὑμῖν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευνήσει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

δ' 7-15.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται·

Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται·

Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη·

Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ·

Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς·

Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.

Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον,

Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.

* * *

**Εἰς τὴν Λιτὴν.
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.**

Ἦχος α΄.

Τὸν ἥλιον τῆς Αἰγίνης, ἐνθέως εὐφημοῦμεν, τὸν διαλύσαντα σκότη, καὶ φαιδρύναντα τῶν Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, τὸν θαυμαστὸν Ἱερώνυμον· Οὗτος γὰρ ἐφάνη ἐπ' ἐσχάτων ὁδηγός, καὶ κανὼν ὀρθοπραξίας ἀπλανῆς, καὶ Ὁμολογίας ἀκραιφνοῦς γνώμων θεόσοφος· καὶ νῦν μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν Νεκταρίῳ τῷ σύμφρονι, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τῇ πηγῇ τῶν Χαρισμάτων, δεῦτε οἱ πάντες προστρέξωμεν πόθῳ· οἱ διψῶντες πίωμεν, ἐκ τῆς Χαριτοβρύτου θήκης τῶν Λειψάνων Ἱερωνύμου· τῶν Καππαδόκων τὸ κλέος, καὶ Αἰγίνης τὸν οἰκήτορα, τὸν καταλείψαντα τῶν Καινοτόμων τὴν πλάνην· καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τὸν Πατέρα καὶ Ποιμένα τὸν φιλόστοργον, καὶ φερωνύμως ζήσαντα, δεῦτε πάντες τιμήσωμεν· τὸν θεωρία καὶ πράξει καὶ λόγοις διαλάμψαντα· τῆς Αἰγίνης ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ὁρθοδόξων τὸ ἔρεισμα· οὗτος γὰρ καταλείψας Καλανδάριον τῆς Δύσεως, τῶν Πατέρων ἡσπάσατο τὰ θέσμια. ὦ Ἱερώνυμε, τῶν Γνησίων ὁ Προστάτης, ἰκέ-

τευε τοῦ ἐνωθῆναι, Ἀληθεία καὶ Ἀγάπη, τῶν ὀρθοτομούντων ὁ σύλλογος.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε Ἱερώνυμον πιστοί, τὸ τῆς Αἰγίνης ἄνθος τὸ τερπνόν, πανηγυρίσωμεν πάντες· Οὗτος γὰρ ὡς γνήσιος Ποιμὴν, Χάριτι ἐξήνηθησε· τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης λιπών, τῶν Πατέρων τοὺς Θεσμούς, ὑπερήσπισεν ἀκλινῶς. Αὐτοῦ τῶν Λειψάνων τὴν Σορόν, νῦν κυκλώσωμεν ἐν ζήλῳ, ἄσματα θεῖα μέλποντες, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε πιστοί, σπεύσωμεν ἐν ὕμνοις καὶ ᾠσμασι, καὶ λαμπροφανῶς ἐγκωμιάσωμεν, τὸν σεπτὸν Ἱερώνυμον· τῆς Ἀσίας τὸν βλαστόν, τῆς Αἰγίνης τὸν κήρυκα, καὶ γλῶσσαν τὴν μελίρρυτον· τῶν Πατέρων τὴν καλλονήν, Τριάδος τῆς Ἀγίας τὸ ἐνδιαίτημα· τοῦ ζήλου τῶν Ὁσίων κοινωνόν, τῆς κατανύξεως τὴν πηγὴν, καὶ τῆς Μετανοίας διδάσκαλον· τὸν Λαὸν τοῦ Θεοῦ εὐσπλάγχυνως ᾠκοδομήσαντα· τὸν ἀρνησάμενον γενναιοπρεπῶς τὴν Καινοτομίαν τῆς Δύσεως· τῶν Εὐσεβῶν τὴν ἀσφάλειαν, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ προτείχισμα· Αὐτοῦ ταῖς λιταῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν Ἐκκλησίαν Σου εἰρήνευσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν

τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰστώμεν Στίχους γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου τρία.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Καππαδοκίας βλαστός, καὶ τῆς Αἰγίνης θεοδόξαστον καύχημα, τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ θαυμαστὸς Ὁδηγός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· ἀσκήσεως πρότυπον, καὶ Διδάσκαλος ἔνθεος, καὶ τῆς ἀγάπης ποταμὸς ἀνεξάντλητος, κατανύξεως καὶ δακρύων τὸ πέλαγος· ὅθεν ὦ Ἱερώνυμε, Πατέρων ὁμότροπε, Σὲ ἱκετεύομεν παῦσον Καινοτομίας τὰ σκάνδαλα, Γνησίᾳ δὲ Πίστει, καὶ Ὁρθῇ Ὁμολογίᾳ τοὺς πάντας στήριζον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Δεῦτε τῶν Ὁρθοδόξων πληθὺς, τῆς Εὐσεβείας τὸ κειμήλιον στέψωμεν, ἐν ἀνθεσι τῶν ἁσμάτων, καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ, καὶ ἐν πόθῳ πάντες ἐκβοήσωμεν· Αἰγίνης καλλώπισμα, Νεκταρίου ἐκμίμημα, Ὁμολογίας, τῆς Καλῆς τὸ παράδειγμα, Καινοτόμων δὲ ὁ ἀσίγητος ἔλεγχος· ὅθεν ὦ Ἱερώνυμε, Γνησί-

ους ὁδήγησον, ἐν Παραδόσει ἐμμένειν, καὶ ἐν Ἀγάπῃ πρὸς ἅπαντας, κατέχειν ἐν ζήλῳ, τῶν Πατέρων καὶ Συνόδων σεπτὰ Θεσπίσματα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ἄνθος Καππαδοκίας τερπνόν, καὶ τῆς Αἰγίνης τὸ σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα, χαρίτων ταμεῖον θεῖον, καὶ φωτοφόρος Ποιμὴν, ἀνεδείχθης Πάτερ, Ἱερώνυμε· Λαοῦ ἡ παράκλησις, ἰατρεῖον πανθαύμαστον· ἐν τῷ σταυρῷ δὲ διανύσας τὸν βίον Σου, ἀπεκάλυψας, θησαυρὸν τὸν τῆς Χάριτος· πλάνην Καινοτομίας δέ, καλῶς ἀρνησάμενος, Ὁμολογία Γνησία, κατηκολούθησας Ὅσιε· καὶ νῦν οὖν εὐθύνεις, Ὁρθοδόξων τὰς Χορείας, πρὸς Φῶς Ἀνέσπερον.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἔλθετε Πιστοί, καὶ ἐν πόθῳ προσφέρωμεν ἅσματα· σήμερον γὰρ τῆς Αἰγίνης ὁ λαμπρὸς φωστήρ, Ἱερώνυμος ὁ θεῖος, καθοδηγεῖ τῶν Γνησίων τὴν πληθύν, εἰς τρίβους Χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

**Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν Σε οἱ Πι-**

στοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρη-
κτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν,
καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ποιμὴν θεοπρόβλητος, καὶ Ἐκ-
κλησίας φωστήρ, Αἰγίνης τὸ
καύχημα, Ὁρθοπραξίας κανὼν,
ἐδείχθης μακάριε· Σὺ γὰρ τῶν
Καινοτόμων, ἀρνησάμενος πλά-
νην, ἔλαμψας ἐπ' ἐσχάτων, ἐν
Γνησίᾳ τῇ Πίστει, καὶ λόγοις
παραμυθίας, ὧ Ἱερώνυμε.**

Δόξα. Ἦτερον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

**Καππαδόκων τὸ κλέος, Ἱερών-
υμε Ὅσιε, καὶ φωστήρ τῆς νή-
σου Αἰγίνης, φερωνύμως ἐβίω-
σας· ἀσκήσει γὰρ εὐχῇ τε νη-
πτικῇ, δακρύων δὲ ἀπαύστων
ταῖς ροαῖς, ἡξιώθης Χαρισμά-**

των ὑπερφυῶν, καὶ ὥφθης ἐνθε-
ώτατος· Πάτερ τῶν Ὁρθοδόξων
ὁ Ποιμὴν, δίδου ἡμῖν ὁμόνοιαν,
λύων τῶν Καινοτόμων τὴν ἀχλύν,
θείαις πρεσβείαις Σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

**Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου
Σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης, ἐν Σοὶ τῇ ἀγία κι-
βωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δα-
βίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτί-
στην Σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν Σοί, δόξα τῷ προελθόντι
ἐκ Σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαν-
τι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου Σου.**

* * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν α'.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.

**Αἰγίνης ὁ Ποιμὴν, ὁ Καλὸς τοῦ
Σωτῆρος, Ἀσίας ὁ βλαστός,
Καππαδόκων ἡ δόξα, ὑπόδειγ-
μα ἀσκήσεως, ταπεινώσεως
κάτοπτρον, Ἱερώνυμε, νῦν Σε
τιμῶμεν ἐνθέως, Σὺ γὰρ ἔλυσας,**

τῶν Καινοτόμων τὴν πλάνην,
Γνησίῳ Φρονήματι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

**Ζωήρρυτος Πηγῇ, ἀνεφάνης
Παρθένε, ἀρδεύουσα ψυχάς, τὰς
διψώσας τὴν Χάριν· ταμεῖον
Χαρισμάτων γάρ, Σὲ ἀνέδειξε**

Κύριος· καὶ ὑμνοῦντές Σου, τὰ ὑπὲρ νοῦν Μεγαλεῖα, Σοὶ προσάγομεν, Ἱερωνύμου δεήσεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν β'.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέλιπες, τῶν Καινοτόμων σοφέ, καὶ ἤσκησας ἄριστα, ἐν ταπεινώσει πολλῇ, λαμπρὲ Ἱερώνυμε· ἤλασας τῶν δαιμόνων, τὰς παγίδας ἐμφρόνως, γέγονας τῶν προβάτων, παρακλήσεως κρήνη· διὸ καὶ νῦν ἐπαγάλλη, θεοῖς Σκηνώμασι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πανύμνητον Δέσποιναν, πολυῦμνήτως Πιστοί, τιμήσωμεν ἅπαντες, Ἱερωνύμου λιταῖς, Πανάγνου θεράποντος, ζήσαντος φερωνύμως, ἐν Αἰγίνῃ τῇ Νήσῳ, Σκήνωμα Παρακλήτου, ὁραθέντος ἀξίως, καὶ ὕμνους τῇ Θεοτόκῳ, ἀγρύπνως προσφέροντος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἐκ νεότητος, ἀγωνισάμενον, καὶ ἐν χαρίσμασι, κατακοσμούμενον, τὸν Ἱερώνυμον Πιστοί, τιμῶμεν καὶ ἐκβοῶμεν· πῶς Σε νῦν καλέσωμεν, τῶν ποιμένων καλλώπισμα, πλάνην ἀπελάσαντα, ἐκ Λατίνων εἰσδύσασαν· καὶ νῦν τοῖς Καινοτόμοις βοῶντα· στήτε ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Ἑγγυήτριαν, ἐλπίδος ἔρεισμα, τὸν τε Νεκτάριον, Αἰγίνης κλέϊσμα, καὶ Ἱερώνυμον ὁμοῦ, ὑμνήσωμεν ὀρθοδόξως· Μῆτερ τῇ Εἰκόνι Σου, προσελθόντες ἐν δάκρυσι, Σὺ γενοῦ Μεσίτρια, τῷ Υἱῷ Σου Πανύμνητε· τοὺς δύο Σου θεράποντας δέχου, τέκνων ζητοῦντας προστασίαν.

* * *

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ. (δὺς)

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Βλέπε Δεκεμβρίου Ε', τὸ τῆς Λειτουργίας, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ια' 27-30.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 19.

Ὁ Ψαλμὸς Ν'.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν κατα-

πεπλούτηκας, ὦ Ἱερώνυμε· εὐσπλάγχυνος καὶ σοφῶς, τοὺς εὐσεβεῖς ποιάνας, ἐδίδασκες κρατεῖν τὰ τῶν Πατέρων Θέσμια, πιστεύειν δὲ εἰς Μίαν καὶ Μόνην Ἐκκλησίαν, ἐν Γνησίῳ Φρονήματι.

* * *

Οἱ Κανόνες.

Ὁ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ' καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἄνευ Εἰρμῶν εἰς δ'.

Τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Κυπριανοῦ Δέησις Ἱερωνύμῳ Αἰγίνης».

Ἦχος δ'.

Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·

Κυρίῳ παρίστασαι, ὦ Ἱερώνυμε Ὅσιε, καὶ πέμπεις τοῖς τέκνοις Σου, τῶν χαρισμάτων πληθύν· ὅθεν ἅπαντες, σεμνῶς Σε νῦν τιμῶντες, Τριάδι προσφέρομεν, ὕμνους καὶ ᾠσματα.

Ὑμῶ Σου τὰ θαύματα, Διδασκαλίας τε Χάρισμα, σεπτὲ Ἱερώνυμε, τῶν Καππαδόκων βλαστέ, καὶ Σοῦ δέομαι, κινεῖν μου τὴν κινύραν, Αἰγίνης τὸ καύχημα, θαῦμα τοῦ Πνεύματος.

Παθῶν καὶ συγχύσεων, καὶ κοσμικῆς ματαιότητος, φυγὼν Ἱερώνυμε, τῷ τοῦ Σωτῆρος Φωτί, κατεσκήνωσας, τὰ τέκνα Σου στηρίζων, πρεσβείαις Σου Ὅσιε, πάντων καλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενοι πάντοτε, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλάστορος, εὐγνώ-

μονες σπεύδομεν, Σῇ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ προσπίπτοντες, Εἰκόνι Σου τῇ θεία, Πανύμνητε ἄδομεν, ρεῖθρα θαυμάτων Σου.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους.

Ἰθύνας ζωὴν Σου πρὸς τὰς τρίβους, τοῦ θείου θελήματος σοφέ, γέγονας οἰκητήριον, τοῦ Παρακλήτου Ὅσιε, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἀνέπαυες, ἐν λόγοις θείοις καὶ θαύμασιν.

Ἀπόθου τὰς θλίψεις τῶν Σῶν τέκνων, Αἰγίνης θειότατε Πατῆρ, καταφευγόντων δάκρυσι, τοῖς Σοῖς Λειψάνοις Ὅσιε, Καππαδοκίας σέμνωμα, λιμὴν πιστῶν ὁ ἀκύμαντος.

Ναμάτων τῶν θείων Σου χειλέων, πληροῦνται καρδίαι τῶν Πιστῶν, ἅπαντες δὲ ὕμνοῦσί Σου, πνευματικὰ Χαρίσματα, Καινοτομίαν Δύσεως, καὶ ζόφον πλάνης διώκοντα.

Θεοτοκίον.

Ὁδύνας καὶ τραύματα Παρ-
θένε, θεράπευσον δούλων Σου
οἰκτρῶν· Σὺ γὰρ Μητέρα ἐκύη-

σας, τὸν Ἰατρὸν καὶ Κύριον,
τὸν Ἐαυτῷ ἰάσαντα, ἀνθρώπων
φύσιν νοσήσασαν.

Καταβασία· Τοὺς Σοὺς ὑμολόγους.

* * *

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Αἰγίνης καύχημα, Πάτερ
ὑπάρχων, φερωνύμως ἔζησας,
ὧ Ἱερώνυμε σοφέ, καὶ ἐν Γνη-
σίῳ φρονήματι, Καινοτομίας,
τὴν πλάνην ἀπερρίψας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία Πάναγνε, Ἱερω-
νύμου, ὁδηγός τε ἄγρυπνος,
αὐτοῦ ἐδείχθης πρὸς Χριστόν,
ἐν θεωρίᾳ καὶ πράξεσιν· ὅθεν
ἐφάνη, ποιμὴν ἀπλανέστατος.

* * *

Κανόνων συνέχεια.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός· Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ψωθεῖς ἐκ τῶν γηϊνῶν, ἐπλη-
ρώθης τῆς Χάριτος, καὶ ἀγάπην
δείξας, πᾶσι τοῖς προστρέχου-
σιν Ὅσιε, Ὁρθοδοξίαν Γνησίαν,
διετράνωσας, καὶ κατήσχυνας,
τῶν Καινοτόμων τὸ σύστημα.

Δῶρον Πνεύματος ἐδείχθης,
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι, Καππα-
δόκων κλέος, ἥλιος ὑπάρχων
ὑπέρλαμπρος, καὶ ἐν Αἰγίνῃ
τῇ Νήσῳ διαλάμπων φαιδρῶς,
ἐν τοῖς θαύμασι, λόγοις ὁμοῦ
Ἱερώνυμε.

Εργοῖς θείας εὐσπλαγχνίας,
τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἐν Αἰ-
γίνῃ Πάτερ, γνήσιε Ποιμὴν καὶ
φιλόθεε, τοῦ Παρακλήτου τῇ
νεύσει Ἱερώνυμε, καὶ διέλυ-
σας, Δύσεως γνόφον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ἦρθης Δόξῃ τῆς Τριάδος, ταῖς
πρεσβείαις Θεόπαιδος, ζήσας
ἐν Αἰγίνῃ, ὥσπερ Ἱεράρχης Νε-
κτάριος, ἐν θεωρίᾳ καὶ πράξει
δὲ ἐκάθηρας, τὴν καρδίαν Σου,
ὧ Ἱερώνυμε Ὅσιε.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Σωτῆρα ἐδόξασας, διὰ τῶν
θείων ἔργων Σου, Σὺ γὰρ Ἱε-
ρώνυμε τρισμάκαρ, ἔσχες τὴν
Χάριν, τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, καὶ
δίδεις ἀφθόνως τοῖς Πιστοῖς,
ῥῶσιν καὶ παράκλησιν, ὧ Αἰγί-
νης ὠράϊσμα.

Ισχύει τῆς Χάριτος, τὰ πάθη
ἐθεράπευες, πλήθους τῶν Πι-
στῶν Σοι προσιόντων· ὅθεν πρὸς
δόξαν τὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,

ώδηγεις προθύμως τὸν Λαόν,
φεύγειν τοὺς κακόφρονας, καὶ
τῆς πλάνης τοὺς κήρυκας.

Σοφοῖς Σου διδάγμασι, καὶ
ἐναρέτῳ βίῳ Σου, θεῖε Ἱερώνυ-
με ἀνῆλθες, Δόξη Τριάδος, καὶ
ἐδοξάσθης τρανῶς, Ἀκτίστῳ
Φωτὶ καὶ θεουργῷ, ὅθεν τὰ Σὰ
Λείψανα, ἐν Αἰγίνῃ δοξάζονται.

Θεοτοκίον.

Ἰδοῦσα Πανάμωμε, τοῦ δού-
λου Σου τὰ σκάμματα, τοῦτον
ἐπεσκίασας ἀπλότης· Σὺ γὰρ
τὸν πλοῦτον, τῶν Χαρισμάτων
Ἀγνή, τοῖς τέκνοις Σου νέμεις
θαυμαστῶς· ὅθεν Ἱερώνυμος,
Σὲ ἀνύμνει ἐν δάκρυσιν.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ 5· Ὁ Εἰρμός. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ἐλθόντες πάντες τιμήσωμεν,
Αἰγίνης τὴν πηγὴν τὴν θεόβρυ-

τον, τὸν Ἱερώνυμον, ὕδωρ γὰρ
χέει τῆς Χάριτος, καὶ τὰς ψυχὰς
ποτίζει, δυνάμει Πνεύματος.

Ῥοαῖς δακρύων ἐκάθηρας,
καρδίαν Σου σεπτὲ Ἱερώνυμε,
καὶ ἀνεβίβασας, νοῦν καὶ ψυ-
χὴν πρὸς τὸν ἔρωτα, καὶ οὐρα-
νίων πόθον, Χριστοῦ τῇ Χάριτι.

ᾠραίοις λόγοις Σου ἠρδευσας,
καρδίας τῶν πιστῶν Ἱερώνυμε,
Πατὴρ δὲ εὐσπλαγχνος, ὥφθης
τὰς νόσους ἰώμενος, σὺν Νε-
κταρίῳ Αἰγίνης θεῖῳ θεράποντι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς θεῖος Πάτερ γενόμενος,
Παρθένου δὲ τὴν Σκέπην δε-
ξάμενος, ὃ Ἱερώνυμε, στέρ-
γεις Γνησίαν Παράδοσιν, καὶ
ἐν Αὐτῇ ἐμμένειν, πιστοὺς ἐδί-
δασκες.

Καταβασία· Τὴν θεῖαν ταύτην.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Καππαδοκίας τὸν φωστῆρα
τὸν θεόπεμπτον, καὶ τῆς Αἰγί-
νης τὸν Ποιμένα τὸν γλυκύ-
φθογγον, Ἱερώνυμον τὸν θεῖον
ἀνευφημοῦμεν· τὸν ὡς Ἀγγε-
λον τὸν βίον διανύσαντα, καὶ
τὴν πλάνην Καινοτόμων κα-
ταλείψαντα· ὅθεν κρίζομεν·
χαῖρε Πάτερ θεόσοφε.

Οἶκος.

Ἀγγελος τῆς Αἰγίνης, καὶ Ἑλ-
λάδος ἀπάσης, ἐφάνης ἐπ' ἐσχά-
των ὧ Πάτερ· καὶ τῷ τῆς εὐ-
σπλαγχνίας φωτί, εὐσεβούντων
πλήθη ζηλωτῶν, ἅπαντα ἐφώτι-
σας, νῦν σπεύδοντα καὶ κρίζον-
τα ἡδέως ταῦτα·

Χαίροις, ὁ νέος ἀστήρ τῆς Αἰγίνης,

Χαίροις, ὁ θεῖος λαμπτήρ τῆς
Εἰρήνης·

Χαίροις, ὁ πράξει καὶ θεωρία
ἐκλάμπας,

Χαίροις, ὁ λόγῳ καὶ διδαχῇ δια-
λάμπας·

Χαίροις, τὸ ἐκμίμημα Νεκτα-
ρίου τὸ σεπτόν,

Χαίροις, τὸ ἐκτύπωμα τῶν Πα-
τέρων τὸ πιστόν·

Χαίροις, τῆς Καππαδοκίας ἡ-
λιος ὁ φαεινός,

Χαίροις, ὁ τῆς Ἑλλάδος φάρος
τε ὁ φωτεινός·

Χαίροις, τῶν Ποιμένων πρότυ-
πον τὸ ἀσφαλές,

Χαίροις, ποιμαινομένων στή-
ριγμα τὸ ἀρραγές·

Χαίροις, Ὁμολογίας παράδειγ-
μα τὸ ἀκραιφνές,

Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας καύ-
χημα τὸ συνεχές·

Χαίροις Πάτερ θεόσοφε!

Μηνολόγιον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνή-
μη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἱερωνύμου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν
τῇ Ἀρχαίᾳ Καρβάλῃ τῆς Καπ-
παδοκίας γεννηθέντος, ἐν τῇ
Νήσῳ δὲ Αἰγίνῃ ἀσκήσαντος
καὶ θεοφιλῶς δράσαντος.

Στίχοι

Αἴγινα ὑψοῦσα τῶν Σῶν ἀγώ-
νων ἄθλα,

Ῥανόν μοι βοᾷ, Ἱερώνυμε, Χάριν·

Ἐν ὕψει τριτάτῃ ἐνδόξως ἀνελ-
θὼν τῇ Τριάδι.

Ἄτεροι

Ἐλθὼν ἐν Αἰγίνῃ ἐκ γῆς τῶν
Καππαδόκων.

Λαμπρῶς ἔζησας, Ἱερώνυμε
μάκαρ·

Καὶ δόξῃ ἀνέπτῃς ἐν τρίτῃ
τῷ Φωτὶ τῆς Τριάδος.

Συναξάριον

Οὗτος, ὁ μέγας ἐν τῇ βαθείᾳ ταπει-
νώσει Αὐτοῦ καὶ λαμπρότατος ἀστήρ,
ὁ ἀνατείλας ἐκ τῆς Ἀγιοτόκου Καπ-
παδοκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ δύ-
σας ἐν τῇ Θεοκρίτῳ καὶ Ἀγιολέκτῳ
Νήσῳ τῆς Αἰγίνης ἐν τοῖς ἐσχάτοις
τούτοις χρόνοις, ἦν ἐκ τῆς ἀρχαίας
Καρβάλης τοῦ Ἰκονίου, ἐξ ἧς ἀνε-
βλάστησαν πάλαι ποτὲ οἱ ἐν Ἁγίοις
Πατέρες ἡμῶν Βασίλειος ὁ Μέγας,
Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου καὶ ἄλλων πληθὺς
εὐαρεστησάντων παντοιοτρόπως τῷ
Κυρίῳ τῆς δόξης καὶ Σωτῆρι ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστῷ.

Γεννηθεὶς ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ
ὀκτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τρίτῳ
(1883) ἐξ εὐσεβῶν γονέων Ἀνέστη
καὶ Ἑλισάβετ Ἀποστολίδου, οἵτινες
ἡξιώθησαν δοῦναι τῷ Κυρίῳ τέκνα
ἕξ, τρεῖς υἱοὺς καὶ τρεῖς θυγατέρας,
ἔλαβε κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα τὸ τε-
τιμημένον ὄνομα τοῦ Οὐρανοφάντο-
ρος Βασιλείου, δηλωτικὸν τῆς ἐν ὑ-
στέροις ὑψηλῆς καὶ βασιλικῆς Αὐτοῦ
πολιτείας· μιμητὴς γὰρ αὐτοῦ ἐγένε-
το ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων κατὰ τε τὸν
θεῖον φόβον, τὴν ἐργήγορσιν, τὴν
προσευχὴν καὶ τὴν ἀσκητικὴν δια-
γωγὴν, τὴν παρρησίαν εἰς τε τὸ κη-
ρύττειν καὶ ψάλλειν τῷ Κυρίῳ καὶ
τὴν φιλομάθειαν, φερωνύμως ζήσας
βασιλικῷ τε φρονήματι καὶ ἡθει, προ-
ωρισμένος ὢν καὶ ἀφωρισμένος τῷ

Θεῶ ἐκ κοιλίας μητρὸς Αὐτοῦ, ἔτι δὲ ἀξιοθεῖς καὶ τῆς ἀπλανοῦς πνευματικῆς καθοδηγήσεως ὑπὸ θεοφόρων καὶ σημειοφόρων Γερόντων ἐν τῇ περιωνύμῳ αὐτοῦ Πατρίδι.

Χειροτονηθεὶς Διάκονος ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ δωδεκάτῳ (1912), εἶτα δὲ προσκυνήσας ἐν τοῖς Ἁγίοις καὶ Θεοβαδίστοις Τόποις τῆς Παλαιστίνης καὶ ἐν συνεχείᾳ διακονήσας ἐπὶ ἔτη συναπτὰ δέκα ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἄχρι τοῦ τραγικοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου (1922), ἐν ᾧ κρίμασιν ἀνεξιχνιάστοις Κυρίου ἐκινήθησαν καὶ ἐσβέσθησαν αἱ Λυχνίαι τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν, τέλος ἦλθεν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἔστησε τὴν ποιμαντικὴν καὶ ἀσκητικὴν Αὐτοῦ καλιὰν ἐν τῇ μυροβόλῳ καὶ εὐάνδρῳ Νήσῳ τῆς Αἰγίνης, δεύτερος γενόμενος προστάτης αὐτῆς, μετὰ τὸν πρῶτον καὶ διαβεβοημένον ἐν Θαύμασί τε καὶ Σημείοις, τὸν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Λιβύης Πενταπόλεως Νεκτάριον.

Εἶτα ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ εἰκοστῷ τρίτῳ (1923) χειροτονηθεὶς εἰς Πρεσβύτερον, θαυμαστῷ δὲ καὶ ὑπερφυεῖ Ὁράματι συγκλονισθεὶς, ἔπαυσε μὲν λειτουργῶν, ἠναλώθη δὲ καθ' ὅλον Αὐτοῦ τὸν ἐπίλοιπον Βίον εἰς τὴν Διακονίαν τοῦ Χριστεπωνύμου Λαοῦ, ἀναπτύξας μάλιστα εὐρύτατον, βαθύτατον καὶ λίαν καρποφόρον ἱεραποστολικὸν ἔργον ἐν τῷ Νοσηλευτικῷ Ἰδρύματι Αἰγίνης καὶ τῷ ἐν αὐτῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ζακύνθῳ, οὗτινος καὶ Κτήτωρ ἐγένετο, διαλάμπων ὡς θεοφόρος Πνευματικὸς Πατήρ καὶ Ὁδηγός, ἐν στοργῇ εὐσπλάγχυν,

χριστομιμήτῳ ταπεινώσει, θυσιαστικῇ ἀφοσιώσει, κατανυκτικῇ προσευχῇ, ἀσκητικῇ καὶ ἡσυχαστικῇ πράξει τε καὶ θεωρίᾳ, ἐν θαύμασί τε καὶ σημείοις, ἐν διορατικῷ καὶ προορατικῷ χαρίσματι καὶ λοιπαῖς πλουσίαις δωρεαῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Λαβὼν κατὰ τὴν Μοναχικὴν Κουρὰν Αὐτοῦ τὸ ὄνομα Ἱερώνυμος, συνέχισε φερωνύμως τὴν πνευματικὴν Αὐτοῦ ἀνοδικὴν πορείαν, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, εἰσδύων ἔτι καὶ ἔτι εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἀρπαγῆς καὶ ἀξιούμενος θεοπτικῶν ἐμπειριῶν, μὴ παύων ἐν ταῦτῳ τὴν σωτηριώδη Αὐτοῦ Ποιμαντικὴν Διακονίαν, ἰδρύει ἐν Αἰγίνῃ ἱερὸν Ἠσυχαστήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, λάτρης ὢν θερμὸς τῆς Θεομήτορος, σεβόμενος δὲ τὴν μακραίωνα τάξιν καὶ Παράδοσιν, υἱοθετεῖ ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ (1942) τὸ Πατροπαράδοτον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον καὶ προσχωρεῖ εἰς τοὺς Γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανοὺς ἐν Ἑλλάδι.

Τραυματισθεὶς βαρύτατα ἐν ἀτυχήματι κατ' ἔτος χιλιοστὸν ἐνακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν πέμπτον (1945) καὶ ἀπολέσας τὴν ἀριστερὰν Αὐτοῦ χεῖρα, τῆς δὲ ἀκοῆς Αὐτοῦ ἀποκατασταθείσης θαύματι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἀνήγειρε πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἱερὸν Ναὸν ἐν Αἰγίνῃ, περιορίσας δὲ τὰς δραστηριότητας Αὐτοῦ, ἀφιερῶται ἐφ' ἑξῆς εἰς τὴν προσευχὴν καὶ θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῶν ἀναριθμῶν πιστῶν, τῶν προσερχομένων ἐν δίψει πνευματικῇ εἰς τὸ Ἠσυχαστήριον Αὐτοῦ, ἀναδειχθεὶς οὕτω λιμὴν εὐδίας θείας παραμυθίας τοῖς εὐσεβέσι καὶ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ ἑνακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἐν ἀσθενείαις σωματικαῖς δοκιμαζόμενος καὶ ἐν ὑπομονῇ καὶ αὐτοθυσίᾳ ἀντιπαλαίων αὐταῖς, πορεύεται πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ματαίου αὐτοῦ κόσμου, τέλος δὲ παραδίδει ἐν Ἀθήναις τὴν ἡγιασμένην Αὐτοῦ ψυχὴν πρὸς ὅν ἐπόθησε διακαῶς ἐκ νεότητος Αὐτοῦ καὶ διὰ βίου διηκόνησε πιστῶς, ὡς καλὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος, πολλαπλασιάσας τὸ τάλαντον, Κύριον ἡμῶν

Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ γ', τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἑνακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἑκτου (1966), ἐνταφιασθεὶς τὴν ἐπομένην εἰς τὸ Αὐτοῦ Μονύδριον ἐν Αἰγίνῃ, ἔνθα καὶ νῦν τεθησαύριται ἡ θαυματόβρυτος τῶν Λειψάνων Αὐτοῦ Θήκη, ἡ δὲ Σύναξις Αὐτοῦ τελεῖται κατ' ἔτος, ὡς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Ναῶ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων αὐτόθι.

Ταῖς Αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

* * *

Κανόνων συνέχεια.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὑμνων ἅπαντες, ἁσμάτων τε τοῖς ἄνθεσι, πιστοὶ προσπίπτοντες, καὶ μύροις θείοις ὠδῶν, τιμήσωμεν Λεῖψανα, χάριτας βρύοντα, τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἱερωνύμου μάκαρος, καὶ προστάτου τῶν Γνησίων. **(δις)**

Μέγα σκάνδαλον, τὸ πλῆξαν τοὺς θεόφρονας, ἀπὸ τῆς Δύσεως, καὶ νῦν πιστοὺς διαιροῦν, Καινὸν Καλανδάριον, Πάτερ ἀπέκρουσας, Ἱερώνυμε, καὶ τῶν Πατέρων Θέσμια, Σὺ ἐτήρησας Γνησίως.

Θεοτοκίον.

Ω Πανύμνητε, τὸ τεῖχος τὸ τῆς Πίστεως, τὸ ἀπροσμάχητον, τῶν Ὁρθοδόξων λιμὴν, τὰ κύματα πράυνον, τῆς νῦν αἵρέσεως, καὶ ἀπόκρουσον, Συγκρητιστῶν τὰ δόγματα, τὰ νοθεύοντα τὴν Πίστιν.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἀπας ὁ Χορὸς τῶν Ὁρθοδόξων, ἐν ὕμνοις ἐγκωμιάζει Ἱερώνυμον· οὗτος γὰρ ἐβίωσεν, ἔρωτι φλεγόμενος, καὶ ἐνεργῶν θαύμασια, Τριάδος Χάριτι, Ἀληθεῖαν τηρεῖτε κηρύττων, καὶ τὰς Παραδόσεις, Πατέρων ἀνοθεύτους. **(δις)**

Ἰδωμεν Πιστοὶ ἐν εὐφροσύνῃ, τὰ ἔργα Ἱερωνύμου τοῦ θεόφρονος· τύπος τῆς ἀσκήσεως, ὥφθη καὶ φιλεύσπλαγχνος· ἐν τῇ Αἰγίνῃ ἔλαμψε, στηρίζων ἅπαντας, προστρέχοντας ἐν ζήλῳ καὶ πόθῳ, τῇ Γνησίᾳ Πίστει, ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων.

Θεοτοκίον.

Γένος τῶν βροτῶν ἐν Σοὶ Παρθένε, ἐνθέως καὶ εὐφροσύνως ἐπαγάλλη νῦν, ὅτι Σὺ ἐγέννησας, Κύριον κενούμενον, ἐν

δύο δὲ ταῖς φύσεσιν, οἰκονομήσαντα, τὴν λύτρωσιν τῆς φύσεως πάσης, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Δομήτορα τὸν θεῖον.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἄπας γηγενής.

Ἰασιν ψυχῶν, ζητοῦμεν καὶ σώματος, ὃ Ἱερώνυμε· ἐν Σοὶ γὰρ κατώκησεν, ἡ θεία Χάρις, ἀνακαινίζουσα, τοὺς πεπτωκότας τραύμασι, καὶ καταφεύγοντας, ἐν Αἰγίνῃ, κράζοντας τὸν ἄριστον, ἱατρὸν καὶ ρυτῆρα τῶν θλίψεων.

Νέου Ἀσκητοῦ, ἐν κόσμῳ βιώσαντος, ἐγκωμιάσαντες, κόπους καὶ ἀθλήματα, Λειψάνων θήκη, νῦν πάντες σπεύσωμεν, Ἱερωνύμου μάκαρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· τῶν Γνησίων, ὧφθης

ἐγκαλλώπισμα, Καινοτόμων ἀχλὺν ἀρνησάμενος.

Ἦδυσμα Πιστῶν, ἐδείχθης μακάριε, καὶ καταφύγιον· πλοῦτος γὰρ τῆς Χάριτος, ἐν Σοὶ οἰκοῦσα, θαύμασιν ἔλαμπε, καὶ τὰς ψυχὰς κατηύφρανεν, ὃ Ἱερώνυμε, νῦν βοᾷς δέ· αἵρεσιν φευγέτωσαν, τῶν Γνησίων οἱ παῖδες τῆς Χάριτος.

Θεοτοκίον.

Σάλον τῶν παθῶν, παυσάτω ἡ Σκέπη Σου, καὶ ἀπομάκρυνον, νέφος τὸ τῆς θλίψεως, χαρᾶς δὲ θείας, πλησον ψυχὰς ἡμῶν, ἵνα ἀπαύστως ψάλλωμεν, τὰ Μεγαλεῖά Σου, συμβοῶντες· χαίροις Ἱερώνυμε, τῆς Αἰγίνης λαμπρότατε ἦλιε.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

* * *

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αἰγίνης εὐωδέστατον, τὸ ἄνθος εὐφημήσωμεν, Λείψανα θεῖα τιμῶντες, Ἱερωνύμου τοῦ νέου· τοῦ φερωνύμως ζήσαντος, ἐνθέως τε ποιμάναντος· φῶς γὰρ ἐδείχθη ἅπασιν, ἀχλὺν ἐλάσας τῆς πλάνης, Καινοτομίας ἀθέσμου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πανύμνητε Παντάνασσα, τοῦ δούλου Σου ἐπάκουσον, Ἱερωνύμου τοῦ νέου, βιώσαντος φερωνύμως· θαύμασι δὲ ἐκλάμπαντος, δυνάμει τοῦ Παντάνακτος· βούλεται γὰρ τὰ πρόβατα, ἐκείνου Ποίμνης Γνησίων, ἐνώσει θεία συνεῖναι.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου τέσσερα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Χαῖρε Ποιμὴν θεοκίνητε, χαῖρε λιμὴν τῶν Πιστῶν· χαῖρε Πάτερ

καλλίφθογγε· χαῖρε φῶς οὐράνιον· χαῖρε ὄρος τῆς Χάριτος· χαῖρε ὁ πύργος, τὸ περιτείχισμα,

τῶν εὐσεβούντων τὸ καταφύγιον, ὃ Ἱερώνυμε, Γνήσιε Πατὴρ ἡμῶν, πλάνης ἀχλύν, ἔλυσας τῆς Δύσεως, Σταυροῦ τῇ Χάριτι.

Χαῖρε Αἰγίνης τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀπλανὴς ὁδηγός, πρὸς ὁδὸν τὴν οὐράνιον· χαῖρε θεῖον βλάστημα, καὶ Ἀσίας τὸ καύχημα· χαῖρε σοφίας, τῆς θείας σκηνώμα· χαῖρε δακρύων πηγὴ ἀειρρύτος· ὃ Ἱερώνυμε, Γνήσιε Ποιμὴν ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς, τρέπων πλάνης κύματα, Καινοτομίας δεινῆς.

Χαῖρε τοῦ Πόντου ἀγλαΐσμα, καὶ εὐσεβῶν ἡ κρηπίς· χαῖρε κρήνη τῆς Χάριτος, ὕδωρ ἀναψύξεως, κοπιώντων τὸ στήριγμα· τῶν πεπτωκότων, χαῖρε ἀνόρθωσις· τῶν θλιβομένων ἡ ἀνακούφισις· ὃ Ἱερώνυμε, Γνήσιε Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς, κλύδωνος αἰρέσεων, τῶν ἐκ τῆς Δύσεως.

Χαῖρε τῶν Γνησίων κλέϊσμα, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν· τοῦ Φωτὸς

ἐνδιαίτημα, ἱατρεῖον ἄμισθον· κλονουμένων ἀσφάλεια· χειμαζομένων, λιμὴν ἀκύμαντος· ἀπηλπισμένων ἐλπίς ἀμάχητος· ὃ Ἱερώνυμε, Γνήσιε Ποιμὴν ἡμῶν, κλῖμαξ γενοῦ, ποιμνην Σου ἀνάγουσα, πρὸς Φῶς Ἀνέσπερον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν κοινωνήσαντα σοφῶς, τοῦ ζήλου τῶν Ὁσίων, καὶ τῆς πίστεως θερμότητι ψυχῆς, τὸν Ἱερώνυμον ὑμνήσωμεν οἱ πιστοί· Οὗτος γὰρ τὸ Νέον Καλανδάριον ῥίψας, τῶν Πατέρων ἐδείχθη ὁμότροπος· διὸ προφρόνως εἴπωμεν Αὐτῷ· φερώνυμε Πάτερ, Ἀσίας θρέμμα, Αἰγίνης οἰκῆτωρ, Γνησίων ἐγκαλλώπισμα, τῆς πλάνης σῶζοις ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τυπικὰ

Ὁ Ψαλμὸς ρβ', Ἦχος πλ. δ', ὡς καὶ ὁ Ψαλμὸς ρμε', Ἦχος β'.

Μακαρισμοὶ

Ἰστώμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου, ἐκ τῆς Ὠδῆς γ' καὶ ἐκ τῆς Ὠδῆς ζ'.

Ἀπόστολος

Βλέπε Παρασκευὴ τῆς ΙΘ' Ἑβδομάδος, Πρὸς Φιλιππησίους α' 27-β' 4. Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 19.

Εὐαγγέλιον

Βλέπε, Νοεμβρίου ζ', ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ιβ' 8-12. Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 20.

Κοινωνικὸν

Ψαλμὸς ριὰ' 6.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

* * *

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ'.

Χαίροις Ἱερώνυμε φωτεινέ, πάντων Ὁρθοδόξων, ἀπλανέστατε
ὁδηγέ· Γνησίων ἐν Πίστει, ὑπόδειγμα ἐν πᾶσι· καινοῦ Καλανδα-
ρίου, πλήρης καθαίρεσις.

* * *

Δίστιχον

Ἔρωτι Χριστοῦ καὶ ταῖς λιταῖς Σὺ μέγας,
Αἴγινα βοᾷ Σοι, Ἱερώνυμε Πάτερ.
Εἰς πόλον γὰρ ὑψώθης τριτάτῃ τῷ Φωτὶ τῆς Τριάδος.

Ἔτερον

Αἴγινα ὑποῖ Σε σὺν θείῳ Νεκταρίῳ,
Καὶ Σὺ γὰρ εἶ αὐτῆς, Ἱερώνυμε, κλέος·
Ἐν δόξῃ ὑψωθείς τριτάτῃ τῷ Φωτὶ τῆς Τριάδος.

Τῷ δὲ Δοτῇρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θείῳ Παρακλητῷ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!

Ἐπίμετρον

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου

Ματθαίου ια' 27-30. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Δεκεμβρίου Ε', Ὁσίου Σάββα, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·] Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου. Καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. Καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·

Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Φιλιππησίους α' 27-β' 4. Βλ. Ἀποστολάριον, Παρασκευὴ τῆς ΙΘ' Ἑβδομάδος.

Α. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς ρμθ'.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ. (δις)

Α. Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Λ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Δ. Σοφία!

Α. Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

[Ἀδελφοί·] Ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,

καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν,

τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες,

μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος.

Α. Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρι�'.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Ἀλληλούϊα (γ').

Α. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Λ. Ἀλληλούϊα (γ').

Α. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Λ. Ἀλληλούϊα (γ').

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνη πᾶσι!

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ιβ' 8-12. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Νοεμβρίου ζ', Ἁγίου Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

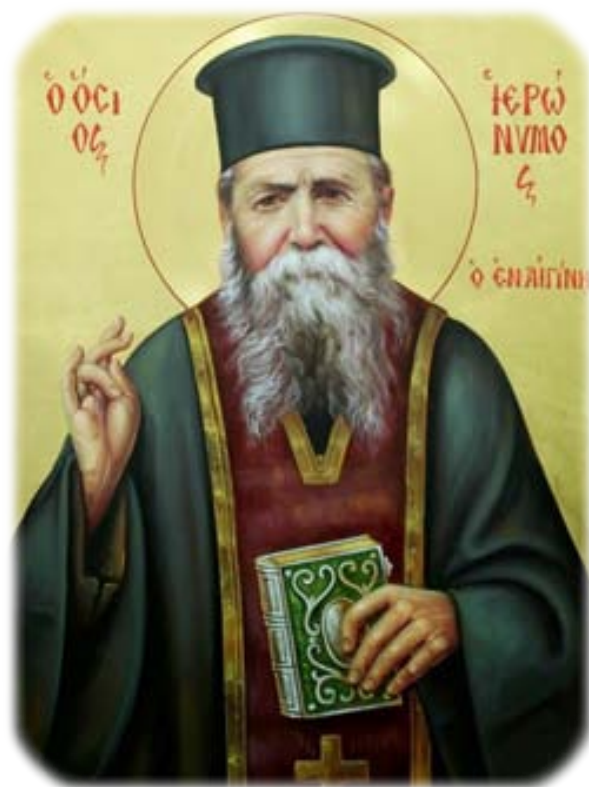
[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς:] Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἵπητε·

τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

«**Τὸ** ἱερὸ εἰκόνισμα
τοῦ νεοφανοῦς Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Αἰγίνῃ
ἱστορήθηκε εἰς τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν.
Δαπάναις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου ἡμῶν,
Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γεροντίου Β΄.
Ὁ ἀγιογραφικὸς οἶκος Δημητρίου ἐτοίμασε τοῦτο,
πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ».

βιδ' - 2014

Α. Ἀναγνώστης. **Δ.** Διάκονος. **Ι.** Ἱερεὺς. **Λ.** Λαός.

Εὐχαριστίες

Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς ὅλους ἐκείνους, ἐπαΐοντας Ἀρχιερεῖς, Θεολόγους καὶ Φιλολόγους, οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν κριτικὰ τὴν παροῦσα ἐργασία καὶ κατέθεσαν προτάσεις βελτιώσεως.

Συγκεκριμένως

Σεβασμ. Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιον,
Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιον,
Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Γαρδικίου κ. Κλήμεντα,
Μουσικολογιώτατον - Φιλόλογον π. Διονύσιον Ἀγιοκυπριανίτην,
Ἐλλογιμώτατον κ. Ἀντώνιον Μάρκου,
Μουσικολόγον - Τυπικολόγον κ. Ἰωάννην Ρούμελην,
Μουσικολογιώτατον - Φιλόλογον κ. Χρῖστον Παπαδόπουλον,
Ἀδελφότητα Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

μης καὶ περισσότερα εἰς αὐτὰ, εἴη
 ὑπερήκους τοῦ ἐαυτοῦ σου, εἴ δέ μιν προ-
 κληθῇς, εἰς τὴν ψυχὴν σου τὰ μέλλοντα ἀ-
 γαθὰ. Ὅτι εὐτὰ ὅσοι εἶπα, δὲν σοὶ λα-
 γραφὰ τὰ τὰ παλαιῶν, διατί προξενοῦν
 τὴν κακίαν τῆς ψυχῆς σου, καὶ τὴν αἵρε-
 σιν ἀμαρτιῶν σου, ἀλλὰ σοὶ τὰ ἔγραψα, κα-
 τὰ τὸ ἐξένναι εἰς ἐνδύμνησιν τῶν ἀμαρτιῶν
 σου. Ὅτι, ἀν' ἔξωρα πῶς δεῖται συνιέναι δι' αὐ-
 τὰς αὐτὰ τὰ λόγια ἧδε, καὶ χάρις πρὸς τὴν
 ἀγάπην σου. Ἰσὺ τοῦτο, δεῖται αὐτὸ οἶον με-
 ταξὺ τῶν νεοπαύων ἐκκλησιῶν εἶναι τὴν κα-
 κίαν συνήθειαν τῆς ἀμαρτίας, καὶ αὐτὸ τὰ
 ἐξωτότατα ἔχει. τὴν ὁμοίαν ἐκκλησίαν καὶ

Δείγμα γραφής

τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

Ἐκ τοῦ ΛΓ' Λόγου τοῦ Ὁσίου Συμεῶν Νέου Θεολόγου.

Ἐπιμελεία καὶ Ἀναλώμασιν
 Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
 τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
 τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἔκδοσις α' 2017.

Διανέμεται δωρεάν.

